

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД 72
Дело 29/V.9/19/98
Дата 26.06.1998

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 26.06, 1998 г.

№ 5819/98.V.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ТУК

*На Главния прокурор на
р.и Б. Дарков*

29.06.98

ДОПЪЛНИТЕЛНО СТАНОВИЩЕ

от Главния прокурор на Република България
по конституционно дело № 19/1998 г.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Поддържам искането си за установяване
протвоконституционността на ; 2, т.1 /в частта му, посочена в искането/, ; 3,
т.1 изцяло, ; 3, т.2 /в частта му, посочена в искането/, § 16, § 17, § 18 и § 19
от ЗИДЗДДС /обн. - ДВ, бр.51 от 1997 г./, както и на § 13 изцяло, § 15, т.2
изцяло, § 15, т.3 /в частта му, посочена в искането/ и § 52 изцяло от ЗИДЗДДС
/обн. - ДВ, бр.111 от 1997 г./, по изложените в искането съображения.

2.

Правилността на констатацията ,че посочените изменения водят до т.нар. "ефект на кумулиране" на данъка върху добавената стойност, се подкрепя от следните примери:

I. Ако всички участници във веригата са данъчно регистрирани лица и данъчната ставка е 10%, то крайният потребител би заплатил 25 единици данък, както следва:

Възпроиз- водствена фаза	Покупна цена	ДДС	Продажна цена	ДДС	Продажна цена с ДДС	Данъчно задължение
А.Животно- въдна ферма			100	10	110	10
Б.Кожарско предприятие	100	10	150	15	165	5
В.Обувно предприятие	150	15	200	20	220	5
Г.Търговец; на едро	200	20	230	23	253	3
Д. Търговец на дребно	230	23	250	25	275	2
Е.Краен потребител	275, в това число 25 единици ДДС					

3.

II. Ако обаче един от участниците във веригата не е регистрирано лице /в случая "б"/, то крайният потребител би заплатил 36 единици данък, както следва:

Възпроиз- водствена фаза	Покупна цена	ДДС	Продажна цена	ДДС	Продажна цена с ДДС	Данъчно задължение
А.Животно- въдна ферма			100	10	110	10
Б.Кожарско предприятие	110	-	160	-	160	-
В.Обувно предприятие	160	-	210	21	231	21
Г.Търговец на едро	210	21	240	24	264	3
Д. Търговец на дребно	240	24	260	26	286	2
Е.Краен потребител	286,	в това число 36 единици ДДС				

И това е така, защото когато "Б" е нерегистрирано лице, нито той, нито "В" могат да приспаднат като данъчен кредит платените на "А" 10 единици ДДС, поради което са принудени да ги калкулират в продажната си цена, като начислят и ДДС върху тях.

/Примерите са цитирани от изданието на ИК "Труд и право" "Данък върху добавената стойност", С., 1994 г., стр.106 и 107/.

Би могло да се зададе въпросът дали в случая не става дума за данъчно утежнение, което законодателят е оправомощен да установи съгласно чл.60, ал.2 от Конституцията?

4.

Считам, че това не е така, защото данъчните облекчения и утежнения следва да се установят при спазване разпоредбата на чл.6, ал.2, изр.1-во от Конституцията - т.е. да бъдат еднакви за определена категория лица, отговарящи на едни и същи условия. Освен това данъчното облекчение или утежнение следва да бъде ясно посочено в закона, съгласно чл.4, ал.1 от Конституцията /например чрез определяне на друга данъчна ставка, чрез регламентиране на право на определена преференция и т.н./: В случая това не е така. Крайните потребители /реални платци на данъка/ ще заплатят различен размер ДДС в зависимост от случайно стечение на факти и обстоятелства - дали и колко от участниците във веригата са нерегистрирани по ЗДДС лица. Това не попада в хипотезата на чл.60, ал.2 от Конституцията, като е налице и нарушение на чл.19, ал.2 от Конституцията.

Поради изложеното, моля искането да бъде уважено, като вземете предвид и съображенията, наведени в настоящото становище.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/Иван Татарчев/

ВП